

عوامل حیاتی برای بازیابی زندگی کلیسایی

پیام دو

عامل از نزدیک

دنبال کردنِ بینشِ کامل شدهٔ عصر از طریق خدمتگزاری عصر

مطالعه متون مقدس: دوم قرن‌تین ۳: ۳، ۶، ۸، ۴: ۱؛ ۵: ۱۸-۲۰؛ ۱۱: ۲-۳؛

اول تیموتائوس ۱: ۳-۴، ۱۸؛ مکاشفه ۲۲: ۱-۲، ۱۴، ۱۷.

۱. در هر عصر، بینش آن عصر وجود دارد، و از آن جا که ما از طریق خدمتگزاری عصر، دارای بینش کامل شدهٔ عصر هستیم، باید خدا را بر حسب این بینش خدمت کرده و از نزدیک آن [بینش] را دنبال کنیم - اعمال ۲۶: ۱۹؛ افسسیان ۱: ۱۷؛ ۳: ۹؛ اول تیموتائوس ۴: ۶:

آ. امروز ما می‌توانیم در یکدلی باشیم چون فقط دارای یک بینش هستیم، [یعنی] یک بینش به روز و تماماً به ارث برده شده، همان بینش اقتصاد جاودان خدا - افسسیان ۱: ۱۷؛ ۳: ۲، ۹؛ مکاشفه ۲۱: ۱۰؛ اول تیموتائوس ۱: ۳-۴؛ رومیان ۱۵: ۶؛ اول قرن‌تین ۱: ۱۰؛ اعمال ۲۶: ۱۳-۱۹؛ فیلیپیان ۳: ۱۳-۱۴.

ب. بینش حاکم در کتاب مقدس، بینش آسمانی اقتصاد جاودان خداست، که قصد جاودانش با خواست قلبی او برای توزیع خود در تثلیث الهی اش به عنوان پدر در پسر توسط روح به درون مردم برگزیده اش است، که حیات و ذات آنها باشد تا آنها بتوانند به عنوان تکثیر او، مثل او بوده و یک موجودیت زنده باشند، [یعنی] همان بدن مسیح به عنوان انسان نو برای پُری خدا، ابراز خدا، که در اورشلیم نو تکامل می‌یابد - افسسیان ۱: ۱۰؛ ۳: ۹؛ اول تیموتائوس ۱: ۳-۴؛ رومیان ۸: ۲۹؛ اول یوحنا ۳: ۲؛ افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۲: ۱۵-۱۶؛ ۳: ۱۹؛ مکاشفه ۳: ۱۲، ۲۱؛ ۲: ۲۱، ۱۹-۹.

پ. «من [و. ل.] به برادر نی گفتم، "حتی اگر تو یک روز این راه را بر نگیری، من هنوز این راه را بر خواهم گرفت. من این راه را به خاطر تو بر نگرفتم، و من این راه را به خاطر تو ترک نخواهم کرد. دیده‌ام که این راه خداوند است. من آن بینش را دیده‌ام"» بینش عصر، ص. ۵۰.

۲. آن بینشی که خداوند در بازیابی کنونی خود به ما داده، بینش شامل تمام اقتصاد جاودان خدا با تکامل نهایی آن است - بینش اورشلیم نو - امثال ۲۹: ۱۸؛ اعمال ۲۶: ۱۸-۱۹؛ ۲۲: ۱۵؛ مکاشفه ۲۱: ۲، ۹-۱۱:

آ. تمام آنچه کتاب مقدس بر ما آشکار می‌کند، اورشلیم نو است، و به عمل رساندن اورشلیم نو توسط ما، ترکیب کامل کل مکاشفهٔ کتاب مقدس است - پیدایش ۲۸: ۱۰-۲۲؛ یوحنا ۱: ۱، ۱۴، ۲۹، ۳۲، ۴۲، ۵۱؛ مکاشفه ۲۱: ۳، ۲۲.

ب. برای ما زیستن اورشلیم نو این است که خودمان تبدیل به اورشلیم نو شویم، و به عمل رساندن اورشلیم نو توسط ما این است که با جریان خدای سه‌یکتا، اورشلیم نو را بنا کنیم - ارمیا ۲: ۱۳؛ یوحنا ۴: ۱۴؛ ۷: ۳۷-۳۹؛ مکاشفه ۲۲: ۱-۲.

پ. هر کلیسای محل باید مینیاتوری از اورشلیم نو باشد، و هر ایمان‌داری باید "یک اورشلیم نو کوچک" باشد؛ هر آنچه به اورشلیم نو نسبت داده شده است باید هم تجربهٔ جمعی و هم تجربهٔ شخصی ما باشد - ۲۱: ۳، ۲۲-۲۳؛ ۲۲: ۱-۲، ۱۴، ۱۷؛ ۳: ۱۲.

ت. اورشلیم نو دربرگیرندهٔ نجات کامل خداست با جوانب قضایی و زندهٔ آن - رومیان ۵: ۱۰؛ مکاشفه ۲۲: ۱۴:

۱. نجات کامل خدا، ترکیبی از عدالت [صدافت] خدا به عنوان بنیاد، و حیات خدا به عنوان تکامل است - رومیان ۱: ۱۶-۱۷؛ ۵: ۱۰، ۱۷-۱۸، ۲۱؛ لوقا ۱۵: ۲۲-۲۳؛ ر. ک. ارمیا ۲:

۱۳؛ ۱۳؛ ۲۳؛ ۱۷؛ ۹؛ ۲۳؛ ۵-۶؛ ۳۱؛ ۳۳.

۲. کل اورشلیم نو، موردی از حیات است که بر بنیاد عدالت بنا شده است - مکاشفه ۲۱: ۱۴، ۱۹-۲۰؛ ۲۲؛ ۱؛ ر.ک. پیدایش ۹: ۸-۱۷؛ مزامیر ۸۹: ۱۴.

ث. ما همانطور که هر قسمت از نجات زنده خدا را تجربه می کنیم، مرحله به مرحله بالا می رویم تا تبدیل به افراد اورشلیم نو شویم - رومیان ۵: ۱۰، ۱۷، ۲۱؛ ۸: ۱۰، ۶، ۱۱؛ مکاشفه ۲۲: ۱-۲؛ ر.ک. ارمیا ۱۸: ۱۵؛ میکاه ۵: ۲.

۱. ما با شراکت در حیات خدا تولد تازه می یابیم تا برای مقام پسری خدا، نوع خدا یا فرزندان خدا شویم - یوحنا ۱: ۱۲-۱۳؛ مکاشفه ۲۱: ۷؛ ۲۲: ۱۴.ب.

۲. ما با شراکت در ذات خدا تقدیس می شویم تا مقدس همچون شهر مقدس شویم - اول تسالونیکیان ۵: ۲۳؛ افسسیان ۵: ۲۶.

۳. ما با شراکت در ذهن خدا نو می شویم تا نو همچون اورشلیم نو شویم - دوم قرنتیان ۴: ۱۶؛ افسسیان ۴: ۲۳.

۴. ما با شراکت در وجود خدا دگرگون می شویم تا با خدای سه یکتا به عنوان طلا، نقره (مروارید)، و سنگهای نفیس، ترکیب شویم - اول قرنتیان ۳: ۱۲؛ دوم قرنتیان ۳: ۱۸؛ رومیان ۱۲: ۲؛ مکاشفه ۲۱: ۱۸-۲۱.

۵. ما با شراکت در صورت خدا هم شکل صورت پسر نخست زاده خدا می شویم تا دارای ظاهر اورشلیم نو شویم - رومیان ۸: ۲۸-۲۹؛ مکاشفه ۲۱: ۱۱؛ ۴: ۳.

۶. ما با شراکت در جلال خدا، جلال می یابیم تا جلال اورشلیم نو کاملاً در ما نفوذ کند - رومیان ۸: ۲۱؛ فیلیپیان ۳: ۲۱؛ مکاشفه ۲۱: ۱۱.

۳. زیستن و به عمل رساندن اورشلیم نو، زیستن و به عمل رساندن نجات کامل خدا بر طبق جوهر نهادی و تمامیت یگانه خدمتگزاری عهد جدید است، [یعنی] خدمتگزاری عصر برای واقعیت بدن مسیح و احیای نو - فیلیپیان ۱: ۱۹؛ ۲: ۱۳؛ رومیان ۵: ۱۰؛ دوم قرنتیان ۴: ۱؛ افسسیان ۴: ۱۱-۱۶؛ ۱۲؛ ۱۶.

آ. خدمتگزاری روح، خدمتگزاری عهد جدید برای الهی کردن ما توسط حک کردن دلهايمان با روح خدای زنده به عنوان «مرگب» الهی و اسرار آمیز است، که ما را تبدیل به نامه های زنده مسیح می کند - این بالاترین قله مکاشفه الهی است - دوم قرنتیان ۳: ۳، ۶، ۸، ۱۸، ۴: ۱؛ اشعیا ۴۲: ۴۹؛ ۶: ۴۵؛ مزامیر ۴۵: ۱-۲.

۱. ما با خدمتگزاری روح، «مسیح وار» می شویم تا تبدیل به شهر حیات و عروس مسیح شویم؛ از این رو، روح به عنوان خدای سه یکتای کامل، با عروس به عنوان کلیسای سه بخشی دگرگون شده ازدواج می کند تا یک زندگی را زیست کند که در هم آمیختن خدا و انسان به عنوان یک روح باشد، یک زندگی که فوق العاده عالی بوده و سرشار از برکات و شادی است - رومیان ۵: ۱۰؛ مکاشفه ۲: ۷؛ ۲۲: ۱-۲، ۱۷.آ.

۲. برای اینکه ما ترکیبی از خدمتگزاران عهد جدید برای بناسازی بدن مسیح شویم، باید همه جوانب روح شامل تمام در دوم قرنتیان را تجربه کنیم - روح مسح کننده، روح مهر کننده، روح بیعانه کننده (۱: ۲۱-۲۲؛ ۵: ۵)، روح حک کننده (۳: ۳)، روح حیات بخش (آ. ۶)، روح خدمتگزاری کننده (آ. ۸)، روح آزاد کننده (آ. ۱۷)، روح دگرگون کننده (آ. ۱۸)، و روح انتقال دهنده (۱۳: ۱۴).

ب. خدمتگزاری عدالت [صداقت]، خدمتگزاری مسیح به عنوان عدالت بیرونی ماست، برای عادل شمردنمان، و به عنوان عدالت درونی ماست که توسط کار دگرگونی روح، برای زیستن و ابراز واقعی مسیح، در درونمان «سوزن دوزی» شده - این همان زندگی خدا-انسان است - ۳: ۹؛ مزامیر ۴۵: ۱۳-۱۴؛ رومیان ۸: ۴؛ مزامیر ۲۳: ۳.

۱. ما توسط خدمتگزاری عدالت، مسیح را به عنوان عدالت بیرونی خود دریافت کرده و از او به عنوان عدالت درونی مان مسرت می‌بریم تا به عنوان خلقت نوین عدالت در آسمان و زمین نو، تبدیل به اورشلیم نو شویم - اول قرن‌تینان ۱: ۳۰؛ فیلیپیان ۳: ۹؛ دوم پطرس ۳: ۱۳؛ ر.ک. اشعیا ۳۳: ۲۲.
۲. عدالت بیرونی (مسیح که به ما داده شده) به فیض (مسیح که توسط ما مسرت برده شده) منجر می‌شود، و فیض به عدالت درونی (مسیح که از طریق ما زیست می‌شود) منجر می‌گردد - رومیان ۵: ۱-۲، ۱۷-۱۸؛ لوقا ۱۵: ۲۲-۲۳.
۳. قدرت فیض در ما عمل کرده و موجب عدالت درونی می‌شود، که ما را نسبت به خدا، نسبت به دیگران، و حتی نسبت به خودمان، درست می‌کند؛ آن نه تنها گناه را رام می‌کند بلکه بر شیطان، گناه، و مرگ در درون وجودمان، غلبه کرده و باعث می‌شود ما در حیات، حکمرانی کنیم - دوم تیموتائوس ۲: ۱؛ رومیان ۵: ۱۷، ۲۱.
۴. ما آن عدالتی را که برای عادل شمردندان دریافت می‌کنیم، بیرونی بوده و ما را قادر می‌کند تا الزامات خدای عادل را برآورده سازیم، در حالی که عدالت‌های مقدسین، درونی بوده و آنها را قادر به برآورده کردن الزامات مسیح - پیروزمند می‌کند - مکاشفه ۲۲: ۱۴؛ ۱۹: ۷-۸.
- پ. خدمتگزاری مصالحه، خدمتگزاری آشتی دادن دنیا به مسیح از طریق آموزش گناهان جهت بازخرید قضایی آنهاست و آشتی دادن ایمانداران به مسیح است تا آنها بتوانند برای نجات زنده خود، اشخاصی باشند که در روح، [یعنی] در قدس‌الاقداص زیست می‌کنند - این شبانی کردن مردم بر طبق خداست - دوم قرن‌تینان ۵: ۱۸-۲۱؛ اول پطرس ۵: ۱-۶؛ عبرانیان ۱۳: ۲۰.
۱. بازپایی کنونی خداوند این است که ما را به درون واقعیت شبانی کردن مسیح - روح در مزمور ۲۳، به عنوان نتیجه مرگ بازخرید کننده و رستاخیز تولید-کننده کلیسا در مزمور ۲۲، به عنوان عامل به انجام رساننده آمدن او چون پادشاه برای مستقر کردن پادشاهی خود در مزمور ۲۴، آورد.
۲. ما توسط خدمتگزاری مصالحه، به درون خدا شبانی می‌شویم که از او به عنوان چشمه‌های آب حیات لذت ببریم تا بتوانیم به عنوان قدس‌الاقداص جمعی، همان جایی که خدا هست، تبدیل به صهیون جاودان شویم - مکاشفه ۷: ۱۴، ۱۷؛ ۱۴: ۱؛ ۲۱: ۱۶، ۲۲؛ مزامیر ۲۰: ۲؛ ۲۴: ۱، ۳، ۷-۱۰؛ ۴۸: ۲؛ ۵۰: ۲؛ ۸۷: ۲؛ ۱۲۵: ۱؛ حزقیال ۴۸: ۳۵.
۳. خدمتگزاری مصالحه، خدمتگزاری رسالت در هماهنگی با خدمتگزاری آسمانی مسیح برای شبانی گله خدا جهت بناسازی بدن مسیح، برای تکامل اورشلیم نو بر طبق اقتصاد جاودان خداست - یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷؛ اعمال ۲۰: ۲۸-۲۹؛ مکاشفه ۱: ۱۲-۱۳.
۴. بازپایی خداوند ما را به یگانه خدمتگزاری عهد جدید بازمی‌گرداند؛ این خدمتگزاری (دوم قرن‌تینان ۳: ۱۸؛ ۴: ۱) شامل مشخصات زیر است:
 - آ. آن، تعلیم صحیح و سالم اقتصاد خدا را ارائه داده و جنگ نیکو بر ضد تعالیم گوناگون و غریب مخالفان که همراه با آتش غریب هیجان طبیعی، عاطفه طبیعی، و توانایی طبیعی انسان است را می‌جنگد - اول تیموتائوس ۱: ۳-۴، ۱۸؛ عبرانیان ۱۳: ۹؛ دوم تیموتائوس ۲: ۱-۱۵؛ لایوان ۱۰: ۱-۱۱.
 - ب. آن، کلیساهای محلی را به عنوان چراغدان‌های طلا تولید می‌کند تا شهادت عیسی باشند با جوهر، ظاهر، و ابرازی یکسان، و توسط آن یک روح، بدن مسیح را بنا می‌سازد، و همه ما را به عنوان یگانگی خدای سه‌یکتا بی‌عیب می‌کند - مکاشفه ۱: ۱۰-۱۳، ۲۰؛ یوحنا ۱۷: ۲۳؛ افسسیان ۴: ۱-۴، ۱۱-۱۳؛ زکریا ۴: ۶.
 - پ. آن، پیروزمندان را حاضر می‌سازد تا عروس مسیح، «ملکه» او، در خود او به عنوان «مسکن سلطنتی» بوده و در کلیساهای محلی به عنوان «قصرهای عاج» باشند؛ آن، ما را با مسیح نامزد

- ساخته، عشق ما را برای او، در سادگی و خلوص نسبت به او، بر می‌انگیزد، تا ما را ملکه او سازد - مزامیر ۴۵: ۱-۱۵؛ مکاشفه ۲: ۲۱، ۹-۱۰؛ دوم قرن‌تیاں ۱۱: ۲-۳.
- ت. آن، ما را قوت می‌دهد تا مسیح را در مشارکت رنج‌هایش، در مسیر به سوی جلال، همان راه صلیب، برای اظهار و ازدیاد حیات، دنبال کنیم - یوحنا ۱۲: ۲۴-۲۶؛ کولسیان ۱: ۲۴؛ دوم قرن‌تیاں ۴: ۱۰-۱۱، ۱۶-۱۸؛ ۱۱: ۲۳-۳۳.
- ث. آن، مسیح را به عنوان فیض، حقیقت، حیات و روح، برای مکاشفه مسیح برای ما، مسرت ما از مسیح، و رشد ما در حیات، به درون ما توزیع می‌کند، تا در حیات نجات یابیم و در حیات حکمرانی کنیم - ۱: ۱۲، ۲۴؛ فیلیپیان ۱: ۲۵؛ رومیان ۵: ۱۰، ۱۷.
- ج. آن، ما را از طریق کلام حقیقت و شستشوی آب در کلام، تقدیس می‌کند؛ آن همچنین ما را با حضور گرامی دارنده و تغذیه کننده مسیح - روح شبانی می‌کند - یوحنا ۱۷: ۱۷؛ افسسیان ۵: ۲۶، ۲۹-۳۰؛ مکاشفه ۱: ۱۲-۱۳.
- چ. آن، سلسله مراتب را فرو ریخته و ما را به طور واحد یکپارچه می‌سازد، همه ما را برادران مسیح، غلامان مسیح، و اعضای بدن مسیح می‌کند تا همان یک بدن مسیح در واقعیت باشیم؛ آن همچنین مکان‌های بلند را فرو ریخته و فقط مسیح را تمجید می‌کند تا مسیح را تبدیل به همه چیز در کلیسا نماید - متی ۲۳: ۸-۱۲؛ اول قرن‌تیاں ۱۲: ۲۴؛ تثنیه ۱۲: ۱-۳؛ دوم قرن‌تیاں ۴: ۵؛ ۱۰: ۳-۵؛ کولسیان ۳: ۱۰-۱۱.
- ح. آن، همه ما را به عملکرد می‌آورد تا راه مقدر خدا را تمرین کنیم، و ما را هدایت می‌کند تا دنبال بزه برویم به هر جا که او برای بشارت انجیل پادشاهی در سرتاسر عالم، برود - رومیان ۱۲: ۴-۵؛ افسسیان ۴: ۱۱-۱۲؛ مکاشفه ۱۴: ۴؛ متی ۲۴: ۱۴.
- خ. آن، ما را به احیای نو برای زیستن اورشلیم نو و به عمل رساندن اورشلیم نو جهت کسب واقعیت بدن مسیح به عنوان بلندترین قله در اقتصاد خدا، می‌آورد - دوم قرن‌تیاں ۳: ۶، ۸-۹؛ ۵: ۱۸-۲۰؛ رومیان ۱۲: ۴-۵؛ افسسیان ۴: ۴-۶، ۱۶.